

РЕШЕНИЕ

№ 10494

гр. София, 17.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в публично заседание на 18.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **11873** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република Б./ЗЧРБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. Делото е образувано по жалба на Б. К., гражданин на Република Т., [дата на раждане], срещу Отказ за издаване на виза, издаден въз основа на Заявление за издаване на виза № IST25027134V, подадено на 12.09.2025 г., от Съветник, консул в Генералното консулство на Република Б. в И., Република Т., на основание чл.10 ал.1 т.17 и т.23 ЗЧРБ.

Жалбоподателят визира незаконосъобразност на отказа поради липса на мотиви, допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Оспорва мотивите за отказ по чл.10, ал.1, т.17 и т.23 от ЗЧРБ и твърди липса на изложени конкретни фактически основания по тях. Счита, че отговаря на законовите изисквания за издаване на виза тип "D", вкл. при доказани цел и условия на пребиваването в Република Б., при представяне на всички изискуеми документи за получаване на виза вид "D". Сочи, че е получил разрешение за работа в Б.. Липсата на конкретни мотиви за отказа пречатствала правото му на защита. Претендира се отмяна на акта и връщане на преписката на административния орган за издаване на виза.

В проведеното съдебно заседание, жалбоподателя, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът Съветник, консул в Генералното консулство на Република Б. в И., Република Т.-МВнР, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. По делото е постъпило писмено становище от процесуален представител, с което се оспорва жалбата и се иска да бъде оставена без уважение. Излагат се подробни доводи за законосъобразност на постановения отказ.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява

становище по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира от фактическа страна и правна страна следното:

Установява се от административната преписка, че на 14.02.2025г. е подадено Заявление рег.№ 363000-6097 до Директора на Миграция Т. /л.46/ от Б. К., гражданин на Република Т., [дата на раждане] , за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република Б. на основание чл.24и, чл.33к, чл.33л, чл.33п и чл.33т от ЗЧРБ с посочен работодател „Моур Транспорт” ЕООД, ЕИК[ЕИК] и длъжност „шофьор на товарен автомобил”. Посочено е, че продължителността на договора е три години. Към заявлението са приложени национален паспорт на заявителя, обосновка от управителя на „Моур Транспорт” ЕООД, диплома за средно образование на заявителя, справка декларация от работодателя -2 бр /л.56, 57/, Декларация на осн. чл.2, ал.1, т.7 от Правилника за прилагане на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /л.58/, Трудов договор от 30.01.2025г., сключен между жалбоподателя и „Моур Транспорт” ЕООД, длъжностна характеристика, СУМПС, Договор за наем на недвижим имот, Лиценз за международен автомобилен транспорт на „Моур Транспорт” ЕООД /л.64/.

С писмо рег.№ 536400-23110/11.03.2025г. на Дирекция Миграция, е изискано становище от Агенция по заетостта /АЗ/, за наличие или липса на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда по отношение на лицето Б. К.. Със същото писмо е изискано и становище от Държавна агенция „Национална сигурност” /ДАНС/ в съответствие с чл.41, ал1, т.2 от ЗДАНС по отношение на заявителя.

С писмено становище /л.44/от 15.08.2025г. АЗ изразява положително становище относно наличие на основание за предоставяне на достъп до българския пазар на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа” на лицето Б. К., гражданин на Република Т., на длъжност „Шофьор, товарен автомобил /международни превози/”, за която не се изисква българско гражданство, за срок от три години при работодател „Моур Транспорт” ЕООД.

С писмо рег. № 536400-75752 от 22.08.2025г. на Дирекция "Миграция", лицето за контакт-управител на фирмата работодател „М. Транспорт”, е уведомено, че за 2 лица, вкл. жалбоподателя, е предоставен достъп до пазара на труда на основание чл. 24и от ЗЧРБ за срок от три години. Работодателят следва да ги уведоми, в 20-дневен срок от получаване на съобщението, да предприемат действия за подаване на заявление за издаване на виза D.

Не е спорно по делото, че на 12.09.2025г. Б. К., гражданин на Република Т., [дата на раждане] , е подал заявление рег. № ISB2502713V за издаване на виза за дългосрочно пребиваване /виза вид "D"/ до Генералното консулство на Република Б. в И., Република Т..

Постановен е оспореният Отказ № ISB25027134V по заявление рег.№ ISB2502713V от 12.09.2025г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид "D") на Съветник, консул в Генералното консулство на Република Б. в И., Република Т.. Като правни основания за отказа са посочени разпоредбите на чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 23 от ЗЧРБ.

Отказът е връчен на жалбоподателя на 31.10.2025г.

В хода на съдебното производство от ДАНС са изискани съставените документи във връзка с проведената съгласувателна процедура по заявление за издаване на виза на Б. К.. С писмо рег. № RB202001-001-03-М-6-3666/13.10.2025г. на зам.-председателя на ДАНС, настоящият състав е уведомен, че трудовият договор и длъжностната характеристика на апликанта са на български, водещо до извода за неразбиране на условията по тях от страна на турския гражданин, както и че е налице разлика между подписите, положени върху тях и върху националния паспорт на лицето. Тези данни давали основание за поставяне под съмнение автентичността на приложените от апликанта документи за издаване на виза и деклариране на неверни обстоятелства и данни.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Процесният отказ за издаване на виза е връчен на апликанта на 31.10.2025г., а жалбата до съда е подадена, чрез административния орган на 07.11.2025г. Следователно, жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна - адресат на индивидуален административен акт, подлежащ на оспорване и е процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основните права и свободи по Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи /ЕКПЧ/. В случая жалбоподателят претендира засягане правото му на справедлив и безпристрастен процес-административен процес и противоречие с чл.13 ЕКПЧ- лицето е лишено от ефективни средства за защита на признати и гарантирани права и свободи. Позовава се и на разпоредбата на чл. 15 от Хартата на основните права на ЕС, вр. чл. 24и от ЗЧРБ - всеки има право да работи и да упражнява свободно избрана или приета професия, а гражданите на трети страни, които имат разрешение да работят на територията на държавите - членки имат право на условия на труд еднакви на условията, на които имат право гражданите на Съюза. Във връзка с изложеното следва, че за да е допустима жалбата достатъчно е жалбоподателят да "претендира" засягане на основни права /каквото е настоящият случай/, като дали те действително са засегнати е въпрос, свързан с основателността на жалбата.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, видно от приложените към преписката Заповед № 95-00-26 от 16.01.2025г. на министъра на външните работи и Заповед № 6/13.02.2025г. на Генерален консул в Генерално консулство на Република Б. в И., Република Т..

Актът е съставен на формуляр по образец, съгласно Приложение № 6 към чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим /Наредбата/. Като правни основания за отказа във формуляра са отбелязани тези по чл.10, ал.1, т.17 и т.23 от ЗЧРБ – кандидатът не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване /т.17/ и виза се отказва, когато чужденецът е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни /т.23/. В случая от преписката се установява, че целта на заявеното пребиваване е "работа" и не се спори, че всички изискуеми от закона документи са представени. Текстът на законовите разпоредби не е изписан във формуляра за отказ. В него е отбелязано: "представено свидетелство за съдимост от 2024г. Установени са разминавания в подписите, положени от кандидата за виза в представения трудов договор, сключен от него с работодателя, съответно с този, положен в националния му паспорт, като очевидно същите не са поставени лично от титуляра".

Независимо от лаконичността на така изложените фактически и правни основания на отказа, съдът намира, че не е налице отменително основание по чл. 146, т. 2, вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Съдържанието на акта позволява да се извлече волята на административния орган по начин, който не накърнява правото на защита на засегнатото лице и позволява осъществяване на съдебен контрол за законосъобразност.

Съгласно чл. 24и, ал. 9 от ЗЧРБ Дирекция "Миграция" извършва проверка на постъпилите документи, като при липса на документ, както и при необходимост от представяне на допълнителни документи по ал. 5 - 7, уведомява по електронен път заявителя за тези обстоятелства и определя 7-дневен срок за отстраняване на нередовностите. Когато в срока по ал. 9 документите не бъдат представени, директорът на дирекция "Миграция" или оправомощено от него длъжностно лице прекратява производството по издаване на разрешение по ал. 1 /чл.24и,

ал.10/.

В конкретния случай съдът установи, че с писмо рег. № 536400-75752 от 22.08.2025г. на Дирекция "Миграция", лицето за контакт-управител на фирмата работодател „М. Транспорт”, е уведомено, че за 2 лица, вкл. жалбоподателя, е предоставен достъп до пазара на труда на основание чл. 24и от ЗЧРБ за срок от три години. Работодателят следва да ги уведоми, в 20-дневен срок от получаване на съобщението, да предприемат действия за подаване на заявление за издаване на вида D. С аргумент от противното и при липса на данни за изискване на допълнителни документи съгласно чл. 24и, ал. 9 и ал. 10 от ЗЧРБ, следва да се приеме, че към заявлението са приложени всички изискуеми документи.

Съгласно чл. 30, ал. 4 от Наредбата, в случаите по чл. 24и, 24к, 33к и 33п от ЗЧРБ решението за издаване на виза се взима в срок от 20 календарни дни след съгласуване с Държавна агенция "Национална сигурност". С писмо рег. № RB202001-001-03-М-6-3666/13.10.2025г. на зам.председателя на ДАНС, настоящият състав е уведомен, че трудовият договор и длъжностната характеристика на апликанта са на български, водещо до извода за неразбиране на условията по тях от страна на турския гражданин, както и че е налице разлика между подписите, положени върху тях и върху националния паспорт на лицето. Тези данни давали основание за поставяне под съмнение автентичността на приложените от апликанта документи за издаване на виза и деклариране на неверни обстоятелства и данни. Изложеното обосновавало основания за отказ по чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 23 от ЗЧРБ.

По делото не се спори, че трудов договор и длъжностна характеристика, подписани от Б. К. са изготвени единствено на български език, без превод на разбираем от чуждия гражданин език.

Независимо от това, съдът намира, че доводите на ДАНС за "неразбиране на условията на труд и изискванията за длъжността", освен хипотетични, са и в нарушение на свободата на договаряне по Кодекса на труда, на свободното движение на работници и трудовата миграция по смисъла на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/. Отношенията по предоставяне на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения /чл.1, ал.2 от Кодекса на труда/. Императивно изискване, съгласно чл. 62, ал. 1 от КТ е трудовият договор да се сключи в писмена форма и да има съдържанието по чл. 66, ал. 1 от КТ, което в случая е спазено. В сферата на трудовото право важи общият принцип по чл. 9 от ЗЗД за свобода на договаряне, при спазване на нормативните изисквания по КТ и подзаконовите актове по прилагането му. Последните не съдържат императивно изискване за двуезично изготвяне на документи. Дори хипотетично да се приеме, че такова е необходимо с цел "разбиране" съдържанието на документа, то това зависи от свободната воля на договарящите, а не е предмет на административно регулиране. Още повече, че в сферата на трудовата миграция и трудовата мобилност с компетентност да предоставя достъп до пазара на труда разполага Агенция по заетостта, която следи за спазване на специалните изисквания по чл.7, ал.1 и чл.8, ал.1 от ЗТМТМ, едно от които е и сключен трудов договор с местен работодател /чл.5, ал.1, т.1 от ЗТМТМ/. Очевидно в настоящия случай Агенция по заетостта е предоставила становище за наличие на основание да предостави достъп до пазара на труда на жалбоподателя Б. К. по смисъла на чл. 24и, ал.12 от ЗЧРБ, след проверка и спазване на изискванията на ЗТМТМ.

На следващо място, съгласно чл.14, ал.1 от АПК, административните производства се водят на български език. За лицата, които не владеят български език, разпоредбата на чл.14, ал.2 от АПК предоставя възможност /чрез използвания глагол "могат"/ за извършване на превод - без същият да е в писмена форма, нито изискването за превод да е императивно.

Ето защо, съдът намира, че за целите на проверката по чл.41, ал.1, т.2 от ЗДАНС, поставеното от агенцията изискване за "разписване на трудовия договор и длъжностната характеристика" на

български език, за да се обоснове положителен извод за доказана достоверност целта на пребиваване, е неправилно и незаконосъобразно. Като е възпроизведено в мотивите на оспорения отказ, същото е довело до неговата материална незаконосъобразност по смисъла на чл.146, т.4 от АПК.

Освен това, съдът посочва и следното. Съгласувателната процедура се извършва по ред и в срокове, определени в Инструкция на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" и това е ИНСТРУКЦИЯ № КОВ-04-02-351 от 15.08.2013г. за условията и реда за съгласуване на заявленията за издаване на визи. В чл.1 от Инструкцията е очертан нейният предметен обхват - с нея се уреждат условията и редът за съгласуване на заявления за издаване на визи и конкретно в т.4 от посочената норма - "съгласуване на приети заявления за издаване на визи за дългосрочно пребиваване /вид "Д"/ по чл. 15, ал. 1 от Закона за чужденците в Република Б..

В чл.2 от Инструкцията е посочено, че дейностите по чл.1 имат за цел регулиране на миграционните процеси, противодействие на незаконната миграция в Република Б. и защита на националната сигурност и интересите на страната. В Глава втора са уредени компетентните органи, осъществяващи съгласувателната процедура. Министерството на външните работи чрез дирекция "К. отношения" /ДКО/ съгласува заявленията за издаване на визи по чл. 1, т. 1, 2 и 4 с Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС), а по т. 4 - и с Дирекция "Миграция" на Министерството на вътрешните работи /ДМ – МВР/. Дирекция "Миграция" - МВР, съгласува с ДАНС изпратените заявления за издаване на визи по чл. 1, т. 4 и предоставя на ДКО в МВнР съвместно становище. Съгласно чл. 16 от Инструкцията, регистрираните в консулските служби на Република Б. заявления за издаване на визи по чл.1, т.4 се изпращат чрез Национална визова информационна система в ДКО. Дирекция "К. отношения" в срок до три работни дни след получаване на заявленията за издаване на визи ги изпраща на ДМ - МВР, за съгласуване. Дирекция "Миграция" - МВР, в срок три работни дни изпраща до звената "Миграция" при ОДМВР/СДВР постъпилите заявления за издаване на визи по чл.1, т.4 или от своя страна извършва необходимите проверки с оглед миграционния контрол, като писмено уведомява ДАНС с цел изготвяне на съвместно становище. Звената "Миграция" при ОДМВР/СДВР от своя страна предоставят постъпилите заявления за издаване на визи по чл.1, т.4 на териториалните дирекции на ДАНС в срок до два работни дни. Дирекция "Миграция" - МВР, в срок до тридесет работни дни след постъпването на заявленията за издаване на визи по чл.1, т.4 и след съгласуване с ДАНС предоставя съвместното становище на ДКО, а в случаите по чл.30, ал.4 от Наредбата, ДМ - МВР, предоставя съвместното становище на ДКО не по-късно от един работен ден преди изтичане на срока за вземане на решение по заявлението за издаване на виза за дългосрочно пребиваване. Съгласно чл.20 от Инструкцията, консулските длъжностни лица издават или отказват издаване на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от ДКО въз основа на съвместното становище на ДМ - МВР, и ДАНС.

Грамматическото тълкуване на разпоредбите относно съгласувателната процедура между МВнР, дирекция "Миграция" - МВР и ДАНС, указват на предоставяне на съвместно становище от страна на дирекция "Миграция" и ДАНС. Същевременно обаче разпоредбата на чл.19, ал.3 от Инструкцията гласи, че "в случаите по чл.30, ал.4 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, когато заявлението за виза е подадено на основание чл. 24и, 24к, 33к и 33п от Закона за чужденците в Република Б., решението за издаване на виза се взема в срок от 20 календарни дни след съгласуване само с ДАНС."

От изложеното следва, че в хода на процедурата по издаване на виза в хипотезата на Разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" по чл. 24и от Наредбата се изискват две различни становища от ДАНС с различно съдържание. Първото следва да се представи заедно с издаденото разрешение за достъп до пазара на труда от Агенция по заетостта и е предпоставка за започване на процедурата по подаване на заявление за издаване на виза вид "D" /за дългосрочно пребиваване/. В случая, видно от представеното писмо с рег. № 536400-73752 от 22.08.2025г. от Министерство на Вътрешните работи- Дирекция "Миграция", с което се уведомява, че за лицето има предоставен достъп до пазара на труда на основание чл. 24и от ЗЧРБ за срок от 3 година, очевидно е дадено позитивно становище от ДАНС, съответно е изпратено писмо от Дирекция "Миграция" до работодателя с указания за подаване на заявление за издаване на виза. От изложеното следва, че специалната съгласувателната процедура е изпълнена и административният орган незаконосъобразно е издал процесния отказ за издаване на виза, аргументирайки се, че заявителят не е разписал трудов договор и длъжностна характеристика на български език, без превод на турски или английски език, което предполагало неразбиране на условията на труд и изискванията за длъжността.

По изложените съображения съдът намира оспорения отказ за материалноправно незаконосъобразен, поради което и следва да бъде отменен.

На основание чл.173, ал.2 АПК преписката следва да се върне на административния орган за ново разглеждане на подаденото искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване. При новото разглеждане административният орган следва да съобрази мотивите, изложени в настоящото решение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 73-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. К., гражданин на Република Т., [дата на раждане] , Отказ за издаване на виза, издаден въз основа на Заявление за издаване на виза № IST25027134V, подадено на 12.09.2025г., от Съветник, консул в Генералното консулство на Република Б. в И., РепубликаТурция, на основание чл.10, ал.1 т.17 и т.23 ЗЧРБ.

ВРЪЩА делото като преписка на Съветник консул при Генерално консулство на Република Б. в И., РепубликаТурция, за ново разглеждане на подаденото от Б. К., гражданин на Република Т., [дата на раждане] ,заявление рег. № IST25027134V, подадено на 12.09.2025г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване /виза вид "D"/, при съблюдаване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен

срок от съобщаването му на страните.
СЪДИЯ: